

Obsah

ÚVOD

„Čtyřgrošové“ obrazy

Kritika klasických teorií imaginace. – Imaginárno u Sartra. –

Denkpsychologie. – Obvyklé splývání sémiologie a sémantismu. – Symbol a homogenita označujícího a označovaného. – Bohatost obrazu. /37–49

Symbol a jeho motivace

Nelineární charakter sémantična. – Kritika klasifikací symbolů. – Krappeho a Eliadeho naturalismus, Bachelardův materialismus živelů, sociologismus Dumézila a Piganiola, Przulského evolucionismus. – Psychoanalýza a vytěsnění.

Antropologická metoda. – Odmítnutí „psychologismu“ a „kulturalismu“. – Pojem „antropologické trajektorie“. – Sociopetální a sociofugální motivace. /49–61

Metoda konvergence a metodologický psychologismus

Konvergence, analogie a homologie. – Pojmy izomorfismu, polarizace a „konstelace obrazů“. – Nutná omezenost diskurzu. – Psychologismus jako

pouhá metoda. – Dynamické axiomy obraznosti. – Dominantní a primordiální reflexy. – Tři dominantní reflexy podle Bechtěreva a jeho školy. – *Posturální, digestivní a rytmicko-sexuální dominanta*. – Pohyb a reprezentace. /61–71

Antropologické ohledy, rozvrh a slovník

Technologické prostředí. – Technologický a předmětný komplex. – Přímé doplňky dominantních reflexů: nářadí a prostředí, afektivní schémata. – Symbolické kategorie a dumézilovská klasifikace. – Východisko rozvrhu: dvojí a trojí členění.

Slovník archetypologie: schéma, archetyp a symbol, mýtus, struktura a režim. /72–85

KNIHA PRVNÍ / DENNÍ REŽIM OBRAZU

První režim obraznosti je režim materiálně jasně vymezené antiteze. /87–90

První část / Tváře času

Kapitola I. – TERIOMORFNÍ SYMBOLY /91–118

Význam Bestiáře. – Banálnost Bestiáře. Lingvistické kategorie životnosti a neživotnosti. Kritika psychoanalytických tezí. Hlubší motivace nežli oidipovský komplex. /93–97

Schéma oživenosti. – Diagnóza úzkosti (Rorschachův test). Hemžení. Hemživý pohyb a chaos. „Zwang“. Mazeppův komplex. /97–100

Chtonický a pekelný kůň. – Erínye. Noční můra. Černé slunce a sluneční kůň. Vodní kůň. Kůň a hrom. Hippomorfní sémantismus. Symboly tura, před-árijského dubletu hippomorfního symbolu. Býci jako vládci větrů a Tarasque. Bestiálnost a zvířeckost. /100–111

Archetyp Obra. – Kousání a obraz požírající tlamy. Vlk a fobie z Anubise. Lev. Kronos, Orcus a Obr. Kanibalský satanismus. /111–118

Kapitola II. – NYKTOMORFNÍ SYMBOLY /119–144

Archetyp a stav temnoty. – „Černý šok“ (Rorschachův test). Soumračná deprese. Nenávist vůči černému muži. Antisemitismus, antiklerikalismus. Oslepení. Padlý král. Dublet temnoty a zrcadla. Tezcatlipoca. /119–125

Symbol smutné vody. – Stymfalizace. Vodní nastávání. Archetyp Draka. Slzy a ofelizace.

Vlasy a koupel. Feminizace vody. Mýtus o Aktaiónovi. /126–132

Femme fatale. – Černý měsíc, menstruace a smrt. Strašná matka, čarodějnice, žena „vamp“. Ženskost a zvířeckost.

Pavouk a jeho síť. Červ a hydra. Pouta a smrt. Menstruační krev a časový prohřešek. Mýtus o Muso-Koroni a o Káli. Nyktomorfní izomorfismus. /132–144

Kapitola III. – KATAMORFNÍ SYMBOLY /145–156

Schéma pádu. – První epifanie strachu. Tíže, závrať. Íkaros, Tantalos, Faethón, Mictlantecutli, Tzontemoc. Pád jako trest. Feminizace pádu. Sexualizace pádu. Eufemismus těla. /145–151

Archetyp tělesnosti. – Trávicí a sexuální břicho. Střeva, stoka, labyrint, peklo útroh.

Shrnutí tří kapitol. – Izomorfismus symbolů zkázonosného času a smrti. Hyperbolický Kronos. /151–156

Druhá část / Žezlo a meč

Izomorfismus vzestupného schématu založeného na posturálním reflexu, „monarchického vidění“ a očistných praktik a symbolů separace. Tarot; obrazy žezla a meče-hole. /157–161

Kapitola I. – SYMBOLY VZESTUPU /163–187

Vertikálnost a vzestup. – Vertikálnost jako „axiomatická metafora“. Vzestupné praktiky v náboženství: šamanský žebřík. Posvátná hora, betyla, kratofanie, toponymická data z francouzské lidové slovesnosti. Gorgon, Corbel „kámen“ a Corbel „pták“. /163–169

Křídlo a andělství. – Deanimalizace ptáka prostřednictvím křídla. Skřivan, orel, holubice, Sofia, Duch svatý a letadlo. Volatilita a subtilnost v alchymii. Anděl. Střelec, šíp a luk. Upanišadské symboly transcendence. /169–175

Nebeská svrchovanost. – Gigantismus a moc. Univerzálnost Velkého nebeského Boha. „Monarchická kontemplace“. Král a Otec. Virilizace královské moci. Jupiter a Romulus. Král válečník a právník. Král kněz a král právník. /175–181

Čelo. – Univerzální kult lebek, hlavy a ocasu. Rohy a trofeje. Totem a talisman: zástup za tabu. /181–186

Závěr. – Symbolismus vzestupu jako opětovné vydobytí ztracené moci. Znovudobytí prostřednictvím vzestupu mimo čas, skrze rychlost letu a královskou mužnost. /186–187

Kapitola II. – SPEKTAKULÁRNÍ SYMBOLY /188–203

Světlo a slunce. – Banální izomorfismus světla a nebes. Djaus a Divus. Nebeská čistota a běloba. Zlato a azur.

Vycházející slunce. Sluneční božstva, východ. Tlalocan a izomorfismus východu u starých Mexičanů. Fénix. Koruna a svatozář. /188–195

Oko a slovo. – Izomorfismus světlo-zrak. Zrak a vzdálenost. Oko otce, sluneční a nebeské oko. Nad-determinismus oka: „tisícioká božstva“. Jednooký a „dvojití vidění“. Symbolická intelektuální a morální hodnota oka. Izomorfismus světla a slova. Runy. Slovo a „mantra“; dhikr. Bambarská „rčení“.

Závěr. – Izomorfismus vzestupu, světla a zraku. Poznání na dálku prostřednictvím slova a zraku. /195–203

Kapitola III. – DIAIRETICKÉ SYMBOLY /204–227

Hrdinovy zbraně. – Jasnost a nároky distinkce. Izomorfismus zbraní a vzestupných archetypů. Tnoucí meč a mužný Mars. Zbraně solárních a křesťanských hrdinů. Drakobijci. „Společenstva mužů“, rytířské řády. Meče a tupé zbraně. Problém poutajícího hrdiny. Antifráze pout: svázaný svazovač. Kompromis a symbolická antifráze. Kouzelná zbraň. Athéna a Arachné. Ochranné zbraně: ambivalence zbroje. Ohrada, zeď, hradba a zbroj. /204–216

Křty a očištění. – Duchovní a rituální „zbraně“. Čistota a očištění. Obřízkový nůž. Obřízka u Bambarů. Tonzura. Lustrální voda a „průzračnost“.

Očistný oheň. Ambivalence ohně. Oheň „světlo“, oheň „pták“, oheň „slovo“. Duchovnost ohně. Vzduch. Prána. „Pránájáma“ jako technika lustrálního vzduchu. Psyché, duše. Éther. Mýdla a čistící prostředky.

Závěr. – Diairetický arzenál. /216–227

Kapitola IV. – DENNÍ REŽIM A SCHIZOMORFNÍ STRUKTURY IMAGINÁRNA /228–241

Izomorfismus obrazů *Denního režimu*. Rozšíření *Denního režimu* na filosofický a vědecký *Weltanschauung*: Sánkhja, platonismus, gnóze, karteziánství.

Spor cytologů s histology. /228–233

Schizomorfní struktury a schizoidní typologie. Syndrom meče. Morbidní racionalismus.

První struktura. Pragmatický deficit. Autismus.

Druhá struktura. *Spaltung* a abstrakce. Bronzová zeď.

Třetí struktura. Morbidní geometrismus. Gigantizace.

Čtvrtá struktura. Antiteze. Srážka s časem. Morbidní plánování. Nehybnost a zkamenění.

Závěr. – Schizomorfní izomorfismus a koherence. /233–241

KNIHA DRUHÁ / NOČNÍ REŽIM OBRAZU

„Je únavné být platonikem.“ Nebezpečí jeskyně. Nahrazení antiteze eufemismem. Proměny Krona, Eróta a Thanata.

Převrácení symbolických hodnot. Ambivalence Eróta. Nový režim obrazu: eufemizace pádu do podoby sestupu a propasti do podoby poháru. Noc ohlašující jitra. /243–250

První část / Sestup a pohár

Kapitola I. – SYMBOLY INVERZE /251–295

Vyjádření eufemismu a antifráze. – Dvojnáčnost eufemického vyjadřování.

Izomorfismus symbolů eufemismu: ženské postavy, vodní a zemská hlubina, potrava, mnohost, bohatství a plodnost.

Inverze a dvojí negace. – Opatrnost a sestup. Tělesná pomalost. Kinestetické teplo. Eufemizace sexuálního a trávicího břicha. Antifráze a opakování. Případ svatého Kryštofa psohlavého. Konverze chtonických hodnot. Dvojí negace. Dvojí negace a *Verneinung*. Sémantismus antifráze. /253–261

Obsahování a zdvojení. – Jonášův komplex. Obr proti Jonášovi. „Jonáš na druhou“. Zdvojené spolknutí. Velký polykač Gargantua. Synkretismus činného a trpného rodu. Románové zdvojení a romantická inverze. Surrealistické převrácení.

„Téma začlenění do sebe“. Gulliverizace. Palečkové, Koboldi, liliputánské snění. „Malý bratříček“ haitského folklóru. Palečkové a Daktylové. Síla drobného. „Pileus“, legendární trpaslíkova čepička. Převrácení mužnosti a gigantismu.

Ryba, zvíře zapadající do sebe. Ichtyomorfní zapadání do sebe v Kalevale. Osiris a oxyrhynchos. Ea-Oannes. Siréna Meluzína. Izomorfismus ryby v dogonské mytologii. /261–275

Hymnus noci. – Protějšek dne. Ambivalence „temné noci“. Od svatého Jana od Kříže k Novalisovi. Místo velkého spočinutí.

Barva, eufemismus noci. Světelné spektrum a drahokamy. Barvivo a substance. Alchymická paleta. Hustá voda. Mnohobarevnost v autoanalýze M. Bonapartové. Závoj Isidin a Májin. Háv bohyně. „Kaunakés“.

Zvuková paleta. Hudba jako náležející noci. Romantická meskalinizace. Eufemizace času. /275–283

Mater a Materia. – Antifráze osudové ženy. Vodní Velká Matka. Hypokoristikon „Mama“. Sémantický tlak na sémiologii jazyka. Matka Lousine a aquaster alchymistů. Protoplastická rtuť. *Stella maris*. Meluzínská genealogie.

Zemská Velká Matka. Všeobecné prostředí. Hlubina země a prameny. Domovina. Vaginální brázda.

Romantický kult ženy. „Ženští géniové“: Brentano, Novalis a Tieck. Feminoidní izomorfismus u romantických básníků. Poe a Lamartine. Žena a vlna u surrealistů. Psychopatologická data. Od rubu k niternosti. /283–295

Kapitola II. – SYMBOLY NITERNOSTI /296–334

Hrobka a spočinutí. – Eufemizace smrti. Hrobky a kolébky. Sarkofág a kukla. Pohřební rituál. „Tajné pokoje a spící krásky“. Romantická nekrofilie. Matka a smrt. Uzavření a insulárnost. Antifráze smrti. /296–302

Sídlo a pohár. – Izomorfismus schránky. Od „Kysthos“ ke „Kyathos“. Jeskyně. Krypta a klenba. Mateřský dům. Antropomorfní sídlo. Malý dům ve velkém: kout. Vesmír proti a vesmír pro. Místo niternosti.

Rajský střed. Svaté místo. „Templum“. Posvátný háj. Tantrická „Mandala“. „Mandala“ a hlubinná psychologie. Čtvercová a kruhová hradba. Všudypřítomnost středu.

Koráb a bárka. Symbolická polyvalence lodi. Záhrobní lodivod. Archa. Nautilus a pohodlí lodě. Lamartinovská bárka. Auto a kočár.

Gulliverizace schránky. Nůše. Svatý Kryštof a svatý Mikuláš. Skořápka. Hermetické vejce. Kosmické vejce. Váza. Izomorfismus Grálu. Liturgické poháry a kotle. Mikrokosmická posvátná nádoba. Nádoba a žaludek. Od schránky k obsahu. /302–320

Potrava a substance. – Substancialismus potravy. Substance jako niternost. Jádro a opilost.

Mléko, archetypální potrava. Mateřské mléko. Mystické bradavky. Mnohoprsá bohyně. Kultury a výživa. Mléko a med. Posvátný nápoj. Sóma. Kosmické víno. „Vody života“, pálenky. Rituální opíjení a obcování skrze opilost.

Zlato jako potrava. Zlato oproti zlaté barvě. Sůl, zlato a dřevě. Chymické kvintesence. Drahocenný exkrement. Lakomství a realismus. Bahno a bláto. Zlato Rýna. *Noční režim zlata a Denní režim meče.* Dumézilovská antinomie: Sabinové a Římané.

Náčrt převráceného pekla. Noční shovívavost. Noc není polemická. /320–334

Kapitola III. – MYSTICKÉ STRUKTURY IMAGINÁRNA /335–347

Volba výrazu „mystický“. Mystické struktury a glischromorfní syndromy.

První struktura: zdvojení a ulpívání. Rorschachův test a ixoidní typy. Ulpívání a „viskozita tématu“. Van Goghova věrnost.

Druhá struktura: viskozita reprezentativních prvků. Téma mostu u van Gogha. Častý výskyt sloves. Viskózní a kosmické.

Třetí struktura: smyslovost reprezentací. Schopnost intuice. Rorschachovská data. Van Goghovo obrazné psaní jako „barevná odpověď“.

Čtvrtá struktura: pečlivost a miniaturizace. Literární mikrokosmizace. Van Gogh a „drobná témata“. „Kačó“. Umění krajiny jako gulliverizace.

„Ikebana“. Mystická krajina dálněvýchodní malby. Shrnutí: čtyři struktury.
Od poháru k denáru. /335–347

Druhá část / Od denáru k holi

Kapitola I. – CYKlickÉ SYMBOLY /349–406

Ovládnutí času. – Ovládnutí opakováním, ovládnutí pokrokem. Denár a hůl.
Cyklické a progresivistické mýty a schémata.

Lunární cyklus. – Zdvojení a repetice. Kalendář. Návrat roku. Čtverné dělení kalendáře ve starém Mexiku. Měsíční fáze. Aritmologie. Trojka a čtyřka. Mnohočetná božstva. Posvátná triáda. Trojnost a čtvernost. *Coincidentia oppositorum*. Dvoj-jednota. Janus.

Androgyn. Hermafroditní božstva. Rituální kastrace. Integrace negativního. Satan jako černý anděl. Cyklické vidění světa. Změna. /351–368

Agrolunární drama. – Rostlinný a lunární cyklus. Izomorfismus Země matky a měsíce. *Virtutes simplicium medicinarum*. Rostlinná metamorfóza. Univerzálnost astrobiologie.

Utrpení Syna. Syn a androgyn. Syn jako prostředník. Izomorfismus prostředníka, mesiáše, páru a triády podle Lévi-Strausse. Hermés Trismegistos. Výsledek chymické svatby. Merkur a ďábel. Alchymický mýtus. Dvakrát zrozený. Potvrzení u romantiků.

Zasvěcení. Isidina mystéria. Iniciační znetvoření. Roztrhání, kastrace, bičování. Nemohoucí Bůh.

Oběť. Obětní rituál boha kukuřice. Karnevalové eufemizace. Litotes a lingvistická antifrása. Směnný charakter oběti. Oběť, dvojí negace smrti. Oběť a ovládnutí času.

Orgie. Chaos a potopa. Slavnost, lunární izomorfismus. /368–388

Bestiář měsíce. – Eufemizace bestiáře. Drak a netvor jako symboly totalizace. Teratologická podivuhodnost.

Šnek. Univerzálnost spirálovitého symbolismu. Medvěd. Zajíc a beránek. Hmyz, korýši, obojživelníci a plazi. Kukla. Skarabeus a žába.

Symbolismus hada. Svlékání z kůže a „uroboros“. Kosmický had. Opeřený had. „Nága“. Pán vod a plodnosti. Falický had. „Kundaliní“. Chtonické zvíře. Ofidovská epifanie času. /388–398

Technologie cyklu. – Atropos a Klóthó. Vřeteno, přeslice a kolovrat. Látka. Epistemologie tkaniny. Řetěz a příze.

Archetyp Kola. Mayská *pelota*. Zvěrokruh. Svastika a triskele. Osová nesouměrnost a bodová souměrnost. Kosmetické malby Caduveů. Plán bororské vesnice.

Jařmo a vůz. Eufemizace postroje. Mytologie kruhu. /398–406

Kapitola II. – OD RYTMICKÉHO SCHÉMATU K MÝTU O POKROKU /407–427

Kříž a oheň. – Polysymbolismus kříže. Xiuhtecutli, bůh ohně, a totalizující symbolismus mexického kříže. *Araní* a kříž. Oheň coby Syn dřevěného kříže. Vesta. Oheň a plodnost. Rozdělování ohně třením. Máselnice a leštidlo. Schéma pohybu tam a zpět.

Technický a sexuální rytmus. Oheň a „chymická svatba“. Oheň a sexualita. Rytmická nad-determinace. Ovládnutí ohně a Pán písní. Hudební rytmus a sexualita. Symbolismus súdánských bubnů. Šiva-Natarádža. Mytický izomorfismus rituálního předmětu z Lo-Lang. Od výroby ohně k pokroku. /407–419

Význam stromu. – Dvojznačnost stromu. Strom života. Dřevo stromu. Vertikalizace stromu.

Sloup. Florální hlavice. Strom syn a kosmický strom. Yggdrasil a Balenza. Antropomorfní strom.

Tři stromy a Jišajův komplex. Cyklus a progresivismus. Převrácený strom. Mesianismus stromu. /419–427

Kapitola III. – SYNTETICKÉ STRUKTURY IMAGINÁRNA A STYLY DĚJIN /428–439

Obtíže: analýza ničící syntézy. Syntonie a *coincidentia oppositorum*.

První struktura: harmonizace protikladů. Hudební imaginace. Obecné uspořádání kontrastů. Čistá hudba jako ideál. Hudba jako vítězství nad časem. Systémový duch. Astrobiologie jako prvotní filosofie.

Druhá struktura: dialektika. Zákon hudebního kontrastu. Drama a hudba. Forma sonáty. Divadelní a románové peripetie. Archetyp utrpení Syna.

Třetí struktura: dějiny. Rytmika dějin. Hypotypóza minulosti. Historický prézens. Dějiny jako syntéza. Styly dějin: praxis a bajka. Indie a Řím.

Čtvrtá struktura: pokrok. Hypotypóza budoucnosti. Římané, Keltové, Mayové a Semité. Mesianismus a alchymie. Ovládnutí času a technické zrychlení dějin. Shrnutí čtyř struktur. /428–439

Kapitola IV. – MÝTY A SÉMANTISMUS /440–462

Mytické vyprávění a archetypální symbolismus. Kritika Lévi-Straussovy metody. „Mythém“ je mimo jazyk. Sémantická hutnost mýtu. Struktura jako symptom spíše než jako forma.

Diachronismus, synchronismus a sémantismus. Symbolická izotopie jako jediný klíč k synchronismu. Mýtus a rytmická struktura hudby. Vyprávět a opakovat. /440–448

Příklad vypůjčený z teze S. Comhaire-Sylvainové. „Vodní maminka“ a její varianty. Redundance mytických zkoušek. Noční inverze. Ponoření a mytická cesta. Téma malých schránek. Téma potravinové nádoby.

Pohádka „Vodní maminka“ jako ilustrace *mystických struktur*. /448–454

Druhý příklad: haitská pohádka „*Domangage*“. Souboj Spasitele s teriomorfním netvorem. Eufemizace netvora. Soteriologické příznaky. Zjevení tajemství. „*Domangage*“ jako ilustrace *syntetických struktur*.

Dvojnásobný charakter mýtu: prostředník mezi epickým či logickým vyprávěním a sémantismem symbolu. Mýtus jako ne-rationální diskurz. Mýtus a rituál. Mýtus je především syntetickým uspořádáním „houfů“ obrazů. /454–462

KNIHA TŘETÍ / ZÁKLADY TRANSCENDENTÁLNÍ FANTASTIKY

Kapitola I. – UNIVERZÁLNOST ARCHETYPŮ /463–488

Režimy imaginárna, sémantismus obrazů. Příznakem jakého ontologického procesu mohou být tento sémantismus a jeho režimy? Tato filosofie imaginárna je „transcendentální fantastikou“. Typologická a historická námitka. /465–467

Psychologické typy a archetypy. – Nesoulad typologií (James, Jung) s režimy obrazu. Nejasnost výrazu „typ“. Pojem „atypičnosti“ v psychopatologii. Dichotomie fantastické tvorby a biografických charakterů.

Sexuální typy a archetypální režimy. Teze o androgynitě: ženský *animus* a mužská *anima*.

Ani charakterologická, ani sexuální typologie nevysvětluje volbu toho či onoho režimu obrazu. /467–472

Archetypy a historické tlaky. – Pedagogie událostí. Lokalizace režimů v historii. „Klasici a romantici“ podle Ostwalda. Idealistické a realistické fáze podle G. Michauda.

Vysvětlení fází a režimů prostřednictvím vytěsnění. Střet generací a střet režimů obrazu.

Vysvětlení prostřednictvím nad-determinace a souladu názorových proudů: příklad romantismu.

„Základní osobnosti“ a lingvistická segregace. Dějiny, místo a moment motivují, ale neposkytují vysvětlení. Univerzálnost archetypů. /472–482

Fantastická funkce. – Kritika Lacrozovy teze: její neúplnost a rozpornost. Fantastická funkce překračuje vytěsnění. Kritika Barthovy sémiologické teze. Plnohodnotný svět fantastiky, jeho vztahy k tvorbě a invenci, jeho praktický a axiologický význam /482–488

Kapitola II. – PROSTOR, APRIORNÍ FORMA FANTASTIKY /489–506

Bezprostřednost fantastična. – Kontradikce mezi bezprostředností a konkrétním trváním. Kritika primátu trvání a času u Bergsona a Kanta. Nemyslitelné trvání. Trvat, zpoždovat, uchovávat. Paměť proti času. Paměť, oblast fantastiky. Dětská vzpomínka. Reminescence a znovunalezený čas. Eufemická úloha fabulace. Umění jako boj proti hnilobě a smrti. /489–499

Fantastický prostor a prostor fyzikální. – Eufemický odstup. Euklidovský prostor je prostorem imaginárním. Prostor, náš přítel. /499–501

Vlastnosti fantastického prostoru. – Trojí genetické rozvrstvení prostoru podle Piageta.

Okularita a topologie. Přirozená meskalinizace.

Hloubka a projektivní relace. Falešný problém třetího rozměru.

Všudypřítomnost a homogenita. Od zdvojení k prostorovému ne-času.

Podobnosti a rovnosti, participace a ambivalence. Fantastický prostor jako apriorní forma Naděje. /501–506

Kapitola III. – TRANSCENDENTÁLNÍ SCHEMATISMUS EUFEMISMU /507–518

Kategorie, struktury a syntax. – Kardinální body fantastického prostoru a strukturální kategorie. Role rétoriky a diskurzu. Rétorika jako „transcendentální schematismus“ imaginárna. Síla *translatio*. Podstata rétoriky; metafora a její modality: srovnání, metonymie, synekdocha, antonomáza a katachreze. /507–511

Antiteze a hyperbola, schematismus schizomorfních struktur. Styl „navzdory“. Rozvedení psychopatologického příkladu. Místo hyperboly a antiteze. Umělecká katarze. Výraz, obrázek a syntax. /511–514

Antifráze, schematismus mystických struktur. Dekorace a zdokonalující postoj ve výtvarném umění. Převrácená polysémie. Antilogie a litotes. Miniaturizace v metonymii a synekdoše. /515–516

Hypotypóza, schematismus syntetických struktur. Repetice a zrušení času. Připomenutí významu hudby a dějin. Druhy hypotypózy: enallagé a hyperbaton. Rétorika jako formalizace fantastiky. Od sémantična k sémiologičnu. /516–518

ZÁVĚR

Rehabilitace fantastiky a jejích oblastí. To, co se líbí univerzálně, byť to není pojmové, a to, co má hodnotu univerzálně, byť pro to není důvod. Specifická pravda lidského fenoménu. Čest básníků.

Demystifikace a mýty. Schizomorfní exkluzivita naší doby. Kult objektivit. Antinomie demytizace. Nezcizitelnost poezie.

Za pedagogiku a vědu o fantastičnu. Symbolická realizace, terapie bdělým sněním. Realizace rétoriky a literárních studií.

Imaginárno jako znamení našeho ontologického údělu. Eufemické cogito tváří v tvář zcizení. Orfeus a Iásón. /519–527

Dodatek I. /529–531

Dodatek II. /532–533

Bibliografie /535–562

Rejstřík symbolických, archetypálních a mytických témat /563–574

Rejstřík mytologických vlastních jmen /575–584